õõnestamist ja sellepärast võeti nuhtlusseadusse paragraaf, mille järgi karistatakse neid, kes teevad kihutustööd krooni kursi vastu.

Volituste seadus võeti vastu 25. nov. Seega oli uus valitsus esmakordselt meie Põhiseaduse ajaloo kestes saanud laiaulatuslikud volitused erakordsete abinõudega võidelda majanduselu tervendamiseks. Samal päeval (25. nov.) otsustati linna kinnisvaradelt võtta riigi heaks täiendav maks 15 %. Valitsus kasustas kohe antud volitusseadust ja

1. määras dekreediga ajutise maksu pangatehinguilt (selle järgi võetakse ajutist maksu väljaveo soodustamise erifondi heaks krediidiasutistelt alates 13. dets. 1932. a., neilt tehinguilt, mille abil raha Eestist välismaale saadetakse, kas isiklikeks või kaubanduslikeks otstarveteks. Maksumäär on kuni 1. sept. 1933 15 % tehingu summast. Hiljem väheneb see maks poole protsendi võrra kuus);

2. pani maksma dekreedi, millega maksustati kaubanduslikud ja tööstuslikud ettevõtted, välja arvatud need, mis töötavad viima (ekspordi) jaoks, erimaksuga poole protsendi suuruses nende läbikäigust;

3. pani maksma füüsiliste isikute erimaksu, millega maksustatakse kõiki palgasaajaid 2—7% suuruses palgast;

4. viis läbi riigiteenijate teiskordse palgavähendamise määraga 4—8 % palgast.

Kuna arvata oli, et kaub.- ja töötusettevõtete maksustamise tagajärjel ehk tekkida võib hindade tõus, siis avaldati dekreet, millega sisse seati hindade komissari amet, kellele ülesandeks tehti hindade reguleerimine ja hinnatõusu vastu võitlemine. Hindade komissariks määrati M. Juhkam.

K. Pätsi valitsuse aegu kerkisid uued algatused põhiseaduse muutmiseks. Pärast seda, kui Põhiseaduse muudatuse ettepanek augustikuul läbi oli kukkunud, olid erakonnad kui ka ajakirjandus arvamisel, et nüüd ei maksa niipea kodanikkude ette minna uute kavadega, vaid enne tuleb teha põhjalikke ettevalmistusi. Kuid vabadussõjalased, meeles pidades oma suvel antud lubadusi, algasid oma tööd kohe pärast hääletuse läbikukkumist. Samal ajal hakkasid Põhiseaduse muutmise küsimust arutama ka rahvuslikud organisatsioonid, nagu Eesti rahvuslaste klubid ja teised. Üldiselt arvati, et kui uue muutmisega tulla, siis peab seda põhjalikult ette valmistama ja kaasa tõmbama kõiki, kes Põhiseaduse muut-

Eesti kroonika 1932 , lk. 32